

Connecting

Sandra Baía

21/09/23-7/01/24

Pati i Llotja / Casal Solleric

Cicle 1,2,3... Acció!

Comissariat: Cooperativa Performa i Fernando Gómez de la Cuesta

En les instal·lacions del Casal Solleric Sandra Baía aconsegueix sensibilitzar l'espectador sobre la plasticitat de l'arquitectura. Treballa amb la ressonància de l'espai, animant al públic a entrar en un diàleg entre el que veu i com ho entén. L'artista activa ressonàncies, creant paisatges dins paisatges, perquè en la seva obra sempre hi ha una mica d'il·lusió i una mica de realitat; una mica de construcció mental i una mica d'herència física de l'espai, que la creadora aconsegueix "abstreure" i produir una dissolució de l'entorn, multiplicant paradoxalment les seves formes. Com a espectadors ens movem en un espai indefinit, amb signes que, abans de situar-nos, ens duen a experimentar desplaçaments i energies que ens mostren més l'entremig que el perquè de les coses.

Són obres que s'integren en l'arquitectura, com si volguessin conviure-hi en simbiosi com una segona pell, un reflex ampliat de l'edifici, una experiència sensorial o objecte-entorn que exigeix la mirada de l'observador i la seva atenció física i psicològica. Sandra Baía interactua amb l'espai del Casal Solleric i amb la ciutat, i comparteix aquesta espècie d'equilibri inestable que caracteritza el seu treball.

El seu domini de l'escala, el seu sentit de l'orientació i l'equilibri, la seva relació amb el context que acull l'obra, la cerca del desplaçament de l'espectador i la dimensió del temps, l'acurada captació de la llum, els seus enganys visuals... fan de les seves intervencions una experiència única; perquè la intenció no és proposar una reflexió a l'espectador, sinó modificar la seva percepció, establir fissures. És per això que la intenció de les seves superfícies emmirallades és interrompre i desdoblegar la visió espacial, permetent la contracció i l'expansió del mateix espai. La nostra mirada es perd en un espai que s'estira i es deforma.

Si alguna cosa sedueix de les obres de Sandra Baía és com en moltes ocasions aconsegueix apel·lar a tots els sentits alhora, la qual cosa permet, juntament amb els seus enganys visuals des del plàstic, que cadascuna de les seves cites expositives sigui una experiència atmosfèrica que incita la nostra sensibilitat emocional.

Nascuda a Lisboa (Portugal) va estudiar Arts Visuals a la Societat Nacional de Belles Arts. Ha exposat regularment des de l'any 2000 amb especial esment a *Wild Urbanity, Galeria Filomena Soares (2023)*; *Finger Print, Fundación Manolo Paz (2022)*; *Formas encontradas, Mudas Museu de Arte Contemporânea da Madeira (2021)*; *Dialogues with Amadeo, Museu Municipal Amadeo de Souza Cardoso (2021)*; *One's story is not enough, Galeria Fernando Santos (2019)*; *Half The Sky, Fundação Àrpád Szenes-Vieira da Silva (2019)*; *There Are Always Places Along The Way, Terreiro das Missas, Belém, Lisboa (2018)*; o *Entalada, Travessa da Ermida Project (2018)*.

La seva obra està en col·leccions com la Berardo Collection; Portuguese Cinemateca; Helga d'Alvear Museum; François Schneider Foundation; Dardo Foundation; Julião Sarmento Collection; Mudes. Museum of Contemporary Art; Amadeu Souza Cardoso Municipal Museum; Norlinda i José Lima Collection; Manolo Paz Foundation; o Travessa da Ermida Project.

Bola, 2022
500 x 500 cm diàmetre
Globus inflable emmirallat
Pati

Bola II, 2023
230 x 230 cm diàmetre
Globus inflable emmirallat
Llotja

Connecting

Sandra Baía

21/09/23-7/01/24

Patio y Loggia / Casal Solleric

Cicle 1,2,3... Acció!

Comisariado: Cooperativa Performa y Fernando Gómez de la Cuesta

En las instalaciones del Casal Solleric Sandra Baía consigue sensibilizar al espectador sobre la plasticidad de la arquitectura. Trabaja con la resonancia del espacio, animando al público a entrar en un diálogo entre lo que ve y cómo entiende lo que ve. La artista activa resonancias, creando paisajes dentro de paisajes. Porque en su obra siempre hay algo de ilusión y algo de realidad, algo de construcción mental y algo de herencia física del espacio, que la creadora logra "abstraer" produciendo una disolución del entorno, multiplicando paradójicamente sus formas. Como espectadores nos movemos en un espacio indefinido, con signos que, antes de ubicarnos, nos llevan a experimentar desplazamientos y energías que nos muestran más el "entre" que el porqué de las cosas.

Son obras que se integran en la arquitectura, como si quisieran convivir en simbiosis como una segunda piel, un reflejo ampliado del edificio, una experiencia sensorial u objeto-entorno que exige la mirada del observador y su atención física y psicológica. Sandra Baía interactúa con el espacio de Casal Solleric y con la ciudad y comparte esa especie de equilibrio inestable que caracteriza su trabajo.

Su dominio de la escala, su sentido de la orientación y el equilibrio, su relación con el contexto que acoge la obra, la búsqueda del desplazamiento del espectador y la dimensión del tiempo, la cuidadosa captación de la luz, sus engaños visuales..., hacen de sus intervenciones una experiencia única; porque la intención no es proponer una reflexión al espectador, sino modificar su percepción, establecer fisuras. Es por ello que la intención de sus superficies espejadas es interrumpir y desdoblarse la visión espacial, permitiendo la contracción y expansión del propio espacio. Nuestra mirada se pierde en un espacio que se estira y se deforma.

Si algo seduce de las obras de Sandra Baía es cómo en muchas ocasiones consigue apelar a todos los sentidos a la vez, lo cual, juntamente con sus engaños visuales desde lo plástico, permiten que cada una de sus citas expositivas sea una experiencia atmosférica que incita nuestra sensibilidad emocional.

Nacida en Lisboa (Portugal) estudió Artes Visuales en la Sociedad Nacional de Bellas artes. Ha expuesto regularmente desde el año 2000 con especial mención a *Wild Urbanity*, Galeria Filomena Soares (2023); *Finger Print*, Fundación Manolo Paz (2022); *Formas encontradas*, Mudas Museu de Arte Contemporânea da Madeira (2021); *Dialogues with Amadeo*, Museu Municipal Amadeo de Souza Cardoso (2021); *One's story is not enough*, Galeria Fernando Santos (2019); *Half The Sky*, Fundação Àrpád Szenes-Vieira da Silva (2019); *There Are Always Places Along The Way*, Terreiro das Missas, Belém, Lisboa (2018); o *Entalada*, Travessa da Ermida Project (2018).

Su obra está en colecciones como la Berardo Collection; Portuguese Cinemateca; Museo Helga de Alvear; François Schneider Foundation; Fundación DIDAC; Julião Sarmento Collection; Mudas Museu de Arte Contemporânea da Madeira; Museu Municipal Amadeu Souza Cardoso; Norlinda y José Lima Collection; Fundación Manolo Paz; o Travessa da Ermida Project.

Bola, 2022

500 x 500 cm diámetro
Globo inflable espejado
Patio

Bola II, 2023

230 x 230 cm diámetro
Globo inflable espejado
Loggia

Connecting

Sandra Baía

21/09/23-7/01/24

Courtyard and Loggia / Casal Solleric

Cicle 1,2,3... Acció!

Curator: Cooperativa Performa and Fernando Gómez de la Cuesta

In the installations of the Casal Solleric Sandra Baía manages to sensitize the viewer about the plasticity of architecture. She works with the resonance of space, encouraging the public to enter into a dialogue between what they see and how they understand what they see. The artist activates resonances, creating landscapes within landscapes. Because in her work there is always something of illusion and something of reality, something of mental construction and something of physical inheritance of space, which the creator manages to "abstract" producing a dissolution of the environment, paradoxically multiplying its forms. As spectators we move in an undefined space, with signs that, before locating ourselves, lead us to experience displacements and energies that show us more the "between" than the why of things.

They are works that are integrated into the architecture, as if they wanted to coexist in symbiosis as a second skin, an enlarged reflection of the building, a sensory experience or object-environment that demands the observer's gaze and his physical and psychological attention. Sandra Baía interacts with the space of Casal Solleric and with the city and shares that kind of unstable equilibrium that characterizes her work.

His mastery of scale, his sense of orientation and balance, his relationship with the context that hosts the work, the search for the displacement of the viewer and the dimension of time, the careful capture of light, his visual deceptions..., make his interventions a unique experience; because the intention is not to propose a reflection to the viewer, but to modify his perception, to establish fissures. That is why the intention of his mirrored surfaces is to interrupt and unfold the spatial vision, allowing the contraction and expansion of space itself. Our gaze is lost in a space that stretches and deforms.

If there is something seductive about Sandra Baía's works, it is how in many occasions she manages to appeal to all the senses at the same time, which, together with her visual deceptions from the plastic, allow each of her exhibition appointments to be an atmospheric experience that incites our emotional sensitivity.

Born in Lisbon (Portugal), she studied Visual Arts at the Sociedad Nacional de Bellas Artes. She has exhibited regularly since 2000, with special mention of *Wild Urbanity*, Galeria Filomena Soares (2023); *Finger Print*, Fundación Manolo Paz (2022); *Formas encontradas*, Mudas Museu de Arte Contemporânea da Madeira (2021); *Dialogues with Amadeo*, Museu Municipal Amadeo de Souza Cardoso (2021); *One's story is not enough*, Galeria Fernando Santos (2019); *Half The Sky*, Fundação Àrpád Szenes-Vieira da Silva (2019); *There Are Always Places Along The Way*, Terreiro das Missas, Belém, Lisboa (2018); or *Entalada*, Travessa da Ermida Project (2018).

His work is in collections such as the Berardo Collection; Portuguese Cinemateca; Museo Helga de Alvear; François Schneider Foundation; Fundación DIDAC; Julião Sarmento Collection; Mudas Museu de Arte Contemporânea da Madeira; Museu Municipal Amadeu Souza Cardoso; Norlinda and José Lima Collection; Fundación Manolo Paz; o Travessa da Ermida Project.

Bola, 2022
500 x 500 cm diameter
Inflatable mirrored balloon
Courtyard

Bola II, 2023
230 x 230 cm diameter
Inflatable mirrored balloon
Loggia